

[Justitsministeren.]

anlægge. Nej, der er tænkt paa almindelige Borgere, der ikke beskæftiger sig med Politik, i hvert Fald som Hovedregel.

Den ærede Ordfører for Venstre gik derefter over til nogle almindelige Samfunds-betragtninger. Det ærede Medlem sagde, at et stærkt udvidet Gendarmeri, tror jeg det ærede Medlem kaldte det — han maa ikke have fulgt rigtigt med, jeg har ikke hørt eller set noget til, at vi skal have Gendarmeri, endsigse udvidet Gendarmeri —, og drakoniske Straffebestemmelser vilde have den modsatte Virkning af den tilsigtede. Det hører til disse almindelige Sandheder, der ingenting er værd, netop fordi de er saa almindelige, saa det skal jeg lade ligge. Der kan siges meget baade for og imod. Det kommer an paa Personer, det kommer an paa Situationer. Det er denne oldnordiske Martyrbetragtning, som nogle Steder kan være paa sin Plads, men andre Steder er helt ved Siden af. I øvrigt har man ikke fra den nuværende Regerings Side tænkt paa at udvide Politiet ud fra andre Hensyn, end de Opgaver, der nu engang er Politiets, tilsiger. Den Politividivelse paa 300 Mand, der i Øjeblikket er Tale om, er først og fremmest foranlediget af Luftværnsbestræbelserne, saaledes som man ved fra Forhandlingerne i det høje Folketing. Der har ikke dør været rejst nogen som helst Kritik af den Art, som laa bag ved den ærede Ordførers Udtalelser her i Dag, men kun været fremsat Ønske om bl. a. at faa undersøgt, hvad der egentlig menes med dette Sikkerhedspoliti, som vi ganske vist allerede har, men som foreslaas betydeligt udvidet. Det bliver undersøgt i Øjeblikket, og Udvidelsen bliver sikkert gennemført med alle Partiers Stemmer undtagen Venstres. Jeg antager, at Venstre paa dette som paa alle andre Omraader vil stemme imod.

Hvad angaar Udtrykket „drakoniske Straffebestemmelser“, ved jeg ikke, hvad det er, det ærede Medlem sigter til i denne Straffelov. Jeg tror, at det ærede Medlem skal gaa til Diktaturstaterne, hvis han vil se, hvad drakoniske Straffebestemmelser er.

Det er ogsaa saadan en almindelig „Sandhed“ — denne Gang tvinges jeg imidlertid til at sætte Sandhed i Gaaseøjne —, naar Ordføreren for Venstre siger, at den yderliggaaende Presse vil gerne have Sagsanlæg. Ja, det vil den gerne, hvis den kan slippe med en Bøde, men den vil ikke saa forfærdelig gerne, hvis vedkommende skal sidde mellem 3 og 6 Maaneder. Det er bl. a.

derfor jeg tilstræber, at man ikke skal kunne slippe med en Bøde i grove Tilfælde.

Det ærede Medlem kom saa ind paa, at en selvstændig og uafhængig Anklagemyndighed var Forudsætningen for Reglerne i Norge, og paa den svenske Ordning, hvorefter der er en langt videregaaende Adgang for Borgerne til at faa offentlige Akter at se. Han spurgte mig i den første Henseende, om jeg vilde gennemføre Anklagemyndighedens Uafhængighed her, idet han i bekræftende Fald vilde gennemføre de norske Regler her, hvad jeg nu ikke har bedt om. Nej, det vil jeg ikke. Det har jeg for Resten udtalt mig meget tydeligt om i Tidsskriftet „Juristen“ for 2. Januar, som jeg henstiller til den ærede Ordfører for Venstre at læse. Saa vil den ærede Ordfører se, at det vil jeg paa ingen Maade, og det vil heller ikke det Parti, som den ærede Ordfører tilhører, eller det ærede konservative Folkeparti, skønt begge disse Partier til at begynde med i høj Grad har talt om det gavnlige i at faa en selvstændig og uafhængig Anklagemyndighed. Om disse Partier ved en nærmere Undersøgelse af dette Krav, som de altsaa har frafaldet, har ladet sig paavirke af, at Anklagemyndigheden herhjemme i Praksis kan siges at være uafhængig, ved jeg ikke, men det antager jeg. Paa den anden Side har de ladet sig overbevise af den almindelige Betragtning, at gør man ud fra en demokratisk og politisk Betragtning Anklagemyndigheden fuldstændig uafhængig af Regeringen, saa gør man den samtidig ogsaa uafhængig af Rigsdagen, og saa er der ingen, der har Ansvaret. Derfor er man veget tilbage, netop af demokratiske Grunde, for at give Anklagemyndigheden denne uafhængige Stilling. Jeg skal ikke komme dybere ind paa dette Spørgsmaal, men den ærede Ordfører for Venstre ved jo, at hvor Anklagemyndigheden, f. Eks. i England, er uafhængig, der er den paa den anden Side repræsenteret af en Mand, som har Regeringsansvar, og som kan drages med ind i det politiske Ansvar. Det er et stort Problem, og der er ingen Grund til at fordybe sig i det i Forbindelse med en Straffelov, saa længe den ærede Ordfører for Venstre ikke har paavist, at den særlige Omstændighed, at Borgerne i Sverige har Adgang til at gennemse hemmelige Akter, og Anklagemyndighedens Stilling i Norge er Skyld i, at Sverige og Norge har givet disse Straffebestemmelser. Det tror jeg nemlig slet ikke.

Jeg kommer saa til § 129. Jeg skal ikke optage nogen længere Diskussion med